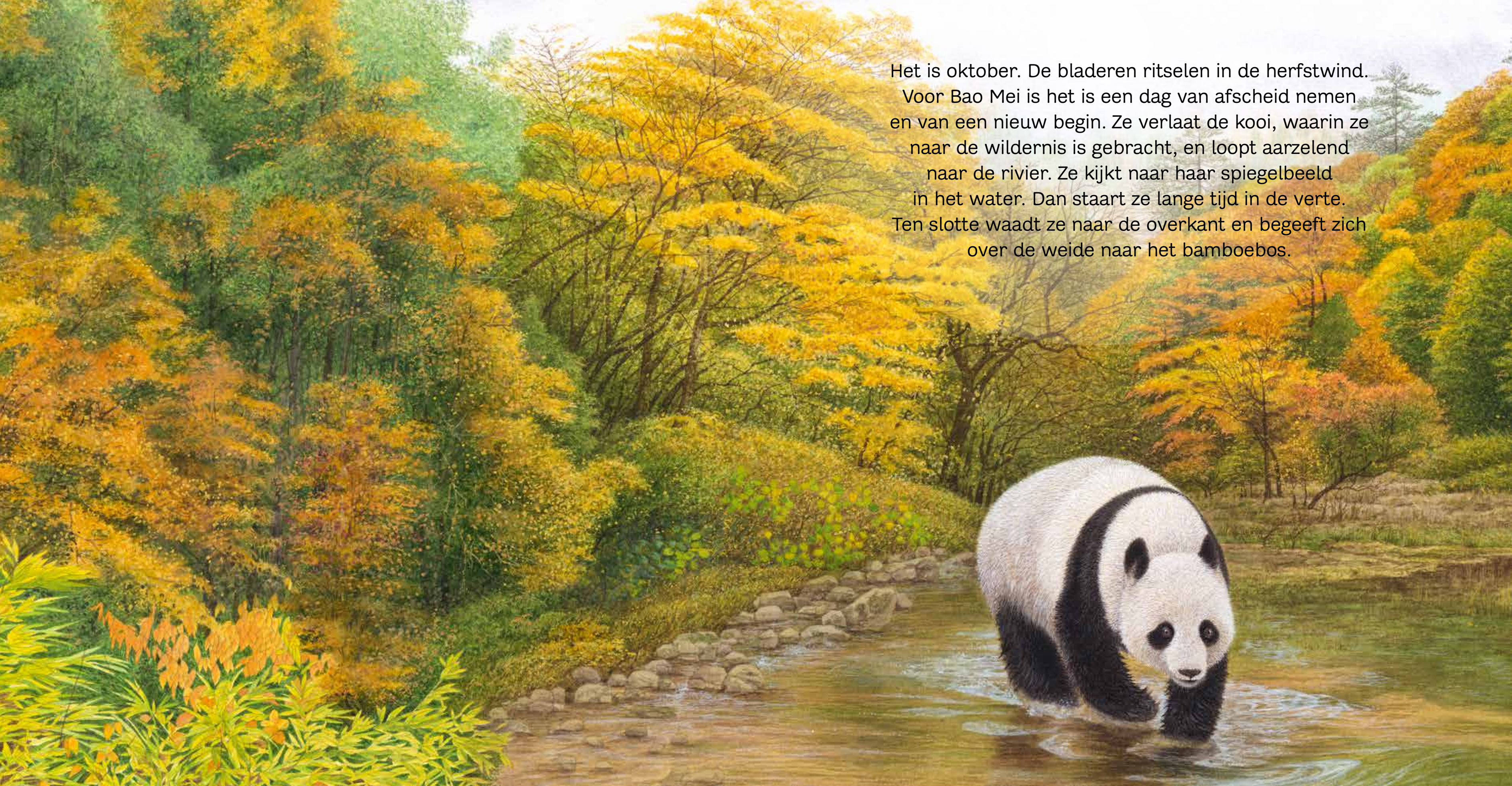

Het is oktober. De bladeren ritselen in de herfstwind.
Voor Bao Mei is het is een dag van afscheid nemen
en van een nieuw begin. Ze verlaat de kooi, waarin ze
naar de wildernis is gebracht, en loopt aarzelend
naar de rivier. Ze kijkt naar haar spiegelbeeld
in het water. Dan staart ze lange tijd in de verte.
Ten slotte waadt ze naar de overkant en begeeft zich
over de weide naar het bamboebos.

Zo'n groot bamboebos heeft
Bao Mei nog nooit gezien!

Haar moeder leerde haar alles over hoe ze in het wild
moest overleven. Dus begint ze met de omgeving grondig te
besnuffelen: van de bamboestengels, de boomstammen en het
gras tot de modder en de rotsblokken aan de rand van het bos.
Nee, ze ruikt geen ander dier. Blij begint Bao Mei het gebied te
markeren door overal haar eigen geursporen achter te laten.